

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/783/2015
Identifikačné číslo spisu:	1209205727
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1209205727.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu S. I., bývajúceho v G., E. XX, zastúpeného JUDr. Ľuboslavom Kašubom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na víšku 1, proti žalovanej A. I. - E., bývajúcej v G., N. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C 199/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2014 sp. zn. 8Co 557/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 14. mája 2013 č. k. 9C 199/2009-92 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť nesplatenú časť spoločného úveru poskytnutého na základe trvania manželstva za účelom rekonštrukcie nebytového priestoru - kaderníctva slúžiaceho na výkon jej podnikateľskej činnosti, a to titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov; a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 8. marca 2006 č. k. 5C 38/05-37 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a maloletá dcéra L. U. I., nar. XX. februára XXXX bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti žalovanej - matky a žalobcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 3.000 Sk mesačne. Súd prvého stupňa dôvodil svoje rozhodnutie tým, že žalobca uzavrel vo vlastnom mene dňa 14. októbra 2002 s ČSOB stavebnou sporiteľňou, a. s. zmluvu o stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, ale nepreukázal svoje tvrdenie, že peniaze získané predmetným úverom boli použité na zriadenie prevádzky kaderníctva na H. ul. XX v G., a nepreukázal ani, že za peniaze získané predmetným úverom by bola zakúpená niektorá z vecí tvoriacich ich bezpodielové vlastníctvo. Právne súd argumentoval § 143, § 148, § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich žalovanej nepriznal, pretože náhradu trov ani nežiadala.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 9. septembra 2014 č. k. 8Co 557/2013

rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a právo na náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, keď argumentáciu žalobcu posúdil ako nevierohodnú a túto neuznal, keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenia ohľadne zabezpečenia predmetného úveru ako aj ohľadne následného financovania rekonštrukcie a zariadenia predmetných nebytových priestorov - kaderníctva z takto získaných finančných prostriedkov, pričom súd prvého stupňa vychádzal pri posudzovaní návrhu žalobcu zo skutočností vyplývajúcich z jediného žalobcom predloženého listinného dôkazu - Zmluvy o úvere zo dňa 14. októbra 2002, z ktorej je nesporné, že túto zmluvu žalobca uzatvoril vo vlastnom mene a jej predmetom bolo poskytnutie mu medziúveru vo výške 500.000 Sk na účel modernizácie bytu, bytového domu alebo rodinného domu alebo udržiavacie práce na nich, a z nej vyplývajúca povinnosť žalobcu platiť splátky úveru, a to v stanovenej výške a lehote. Žalobca neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci, že takto získané finančné prostriedky boli použité na financovanie rekonštrukcie a zariadenia nebytových priestorov žalovanej (napr. prehľad platieb, faktúry za materiál, resp. vykonanú prácu), pričom žalovaná naopak preukázala, že finančné prostriedky potrebné a použité na rekonštrukciu kaderníctva jej poskytol vtedajší partner V. E., z ktorého dôvodu nie je možné zistiť a tak posúdiť, či nárok uplatňovaný žalobcom je oprávnený. S poukazom na vyššie uvedené dospel k právnomu názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v jeho povinnosti preukázať oprávnenosť požadovanej pohľadávky. Z právnej stránky poukázal na § 79 ods. 1, § 101 ods. 1, § 120 ods. 1, 4, § 125, § 153 ods. 1, § 205a O. s. p. o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže nepodala návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy odvolacieho konania a podľa § 151 ods. 1 vety prvej O. s. p. jej ani v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudky oboch súdov nižšieho stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a žalovanú zaviazat' k úhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) predovšetkým skúmal včasnosť podania dovolania a dospel k záveru, že dovolanie podal žalobca oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2014 č. k. 8Co 557/2013 nadobudol právoplatnosť 2. októbra 2014, tak ako to vyplýva z pečiatky na prvopise rozhodnutia (č. l. 115 spisu). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie, do úvahy neprichádza použitie § 240 ods. 1 veta druhá O. s. p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na 2. novembra 2014. Týmto dňom bola nedeľa, preto sa dovolanie mohlo podať najneskôr v najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. pondelok 3. novembra 2014. Dovolateľ podal dovolanie osobne na súde 14. novembra 2014. Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie bolo podané zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol ako oneskorene podané.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie. (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok